

ระเบียบกรมประชาสัมพันธ์
ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๒๕

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ข้อ ๑๐/๑ บัญญัติให้พิจารณาช่วยเหลือเด็กและครอบครัวของเด็ก เพื่อให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองสามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ตามแก่ศักยภาพ ประกอบกับระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้ใช้มานานและมีหลักเกณฑ์บางประการ ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติในสภาพภาวะเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้การสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัวเป็นไปด้วยความเหมาะสมและเป็นไปตามหลักการสังคมสงเคราะห์ยิ่งขึ้น กรมประชาสัมพันธ์จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๒๕

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๑๑

ข้อ ๓ การสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว หมายถึงการให้ความช่วยเหลือเด็กและครอบครัวของเด็กที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนทั่วราชอาณาจักร โดยมุ่งเสริมสร้างความมั่นคงในครอบครัว ให้ครอบครัวของเด็กสามารถเลี้ยงดูเด็กไว้ได้เองตามควรแก่ศักยภาพ ไม่ต้องแยกเด็กออกจากครอบครัวโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๔ เด็กซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย ที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ต้องมีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี หรือที่อยู่ในระหว่างการศึกษา ต้องมีอายุไม่เกิน ๒๐ ปีบริบูรณ์ และอยู่ในครอบครัวตามข้อ ๕ โดยเข้าหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- ๑) เป็นเด็กกำพร้า อนาคต ซึ่งมีผู้ปกครอง
- ๒) เป็นเด็กพิการทางร่างกาย สมองและปัญญา หรือจิตใจ

๓) เป็นเด็กที่บิดามารดา หรือเฉพาะบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครองประสบภาวะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ถูกจำคุก กักขัง พิกัดและทุพพลภาพ ป่วยทางร่างกายหรือจิตใจ ไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัวตามควรแก่ศักยภาพได้

๔) เป็นเด็กที่เกิดนอกสมรส

ข้อ ๕ ครอบครัวที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ ต้องเป็นครอบครัวที่บิดามารดา หรือเฉพาะบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครองที่มีเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์ หรือไม่เกิน ๒๐ ปีบริบูรณ์ แล้วแต่กรณี อยู่ในความอุปการะและจะต้องเข้าหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑) เป็นครอบครัวยากจนขาดแคลน ไม่สามารถให้การเลี้ยงดูและการศึกษาแก่เด็กที่อยู่ในความอุปการะตามควรแก่ศักยภาพได้

๒) เป็นครอบครัวที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน ซึ่งเกี่ยวเนื่องถึงตัวเด็กโดยเฉพาะอันเป็นการกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพของเด็ก

ข้อ ๖ การยื่นขอรับความช่วยเหลือในกรณีผู้ร้องขอความช่วยเหลือ มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำร้องขอที่กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ ส่วนผู้มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นคำร้องขอที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัด หรือที่ทำการประชาสงเคราะห์อำเภอ ซึ่งผู้ร้องขอความช่วยเหลือมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่

ความในข้อ ๖ ถูกยกเลิกแล้วโดยข้อ ๓ แห่งระเบียบฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๒ และให้ใช้ความใหม่แทนดังต่อไปนี้

“การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ ในกรณีผู้ขอความช่วยเหลือมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอที่กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ หรือสำนักงานประชาสงเคราะห์เขตพื้นที่ สำหรับผู้มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ให้ยื่นคำขอที่สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา นิคมสร้างตนเอง สถานสงเคราะห์ ศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพเด็กและเยาวชน หรือสำนักงานประชาสงเคราะห์อำเภอ ซึ่งผู้รับการสงเคราะห์มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่”

ข้อ ๗ วิธีดำเนินการช่วยเหลือให้กระทำตามหลักการสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายโดยให้นักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ ๘ เมื่อนักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาเห็นสมควรให้การสงเคราะห์อย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ให้เสนอขออนุมัติต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามข้อ ๕ (๑) และ (๒)

ข้อ ๙ วิธีการสงเคราะห์ ให้มุ่งที่จะให้ผู้ร้องขอความช่วยเหลือเข้าใจปัญหาและร่วมมือแก้ไขปัญหาเพื่อให้ครอบครัวสามารถช่วยเหลือตนเองและเอาใจใส่ต่อเด็กในความอุปการะโดยอาจจะกระทำได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ให้การสงเคราะห์เกี่ยวกับการเงิน

ก. ช่วยเป็นค่าเลี้ยงดู ค่าพาหนะ หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ สำหรับเด็กตามความจำเป็นและความเหมาะสม

ข. ช่วยเหลือเกี่ยวกับการศึกษาสำหรับเด็ก ซึ่งจะต้องพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม

ค. ช่วยเหลือครอบครัวของเด็กในกรณีที่มีปัญหาความเดือดร้อนของครอบครัวนั้น กระทบกระเทือนหรือเกี่ยวเนื่องกับสวัสดิภาพของเด็กโดยตรง เช่น ให้เงินเป็นทุนประกอบอาชีพ เป็นค่ารักษาพยาบาลและอื่นๆ เท่าที่ได้พิจารณาเห็นเป็นสิ่งจำเป็นและเหมาะสม

ง. ช่วยเหลือเป็นค่ากายอุปกรณ์แก่เด็กพิการและทุพพลภาพตามความเห็นและคำวินิจฉัยของแพทย์รวมทั้งอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จะช่วยป้องกันและแก้ไขความพิการของเด็กด้วย

๒) ให้การสงเคราะห์เกี่ยวกับเครื่องอุปโภคบริโภค เช่น มุ้ง ผ้าห่มนอน แป้งนมสำหรับเด็ก เลี้ยงดูเด็ก อุปกรณ์การศึกษาและอื่นๆ เท่าที่พิจารณาเห็นเป็นสิ่งจำเป็น

๓) ให้การสงเคราะห์ด้วยคำแนะนำปรึกษาและบริการอื่นๆ เช่น แนะนำ หรือให้บริการเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การปกครองเด็กให้คำปรึกษาปัญหาต่างๆ ในครอบครัว ตลอดจนการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูการพัฒนาฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กพิการและการปฏิบัติตัวของเด็กพิการ

ข้อ ๑๐ การให้ความช่วยเหลือทางการเงิน และสิ่งของตามระเบียบนี้ให้เป็นไปตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่ได้ตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๑ ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๑๒ ให้ผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น รักษาการณตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๒๕

ประมุล จันทรวงศ์
อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์